

ДЕСЕТ СТЕПЕНИЦА КА ТРОНУ УСПЈЕХА ПОЛИТИЧКОГ КОРОВА

"...Иронија којом је Шарић проткао сваки (ма, и најмањи!) дио своје "Демократије за почетнике" учинила је да се неизбјежна дидактичност, која обично смара читаоца (свакако и свудје, а нарочито овдје где свако мисли да је сва знања свијета покупио још док је у пеленама био), не само лакше прихвата, него се још и симпатичном покаже. Десет Шарићевих лекција је десет степеница ка трону успјеха на пољу политичког корова и још док се смијемо, како полазницима курса тако и узорима које им писац даје, пренемо се над чињеницом колико у животу препознајемо и знамо оних што су озбиљно засјели на висока мјеста у власти и око ње, а изгледају као да су из ове књиге јуче, јутрос или, ево сад побјегли! Не би се требало чудити ако би неумни и иронији недорасли читаоци (а углавном се из тих редова и регрутују политиканти и слични преваранти) прихватили ову књигу као прави уџбеник за бављење политиком, оваквом у свему овом. Некад је партијска школа у Кумровцу била важнија од свих школа и факултета; сjeћајући се тог времена, мислим како не би било добро да погрешно читање ове књиге доведе до тога да једног дана (вјероватније је: једне још мрклије ноћи!) у биографији кандидата на неким

новим изборима прочитамо озбиљну самопохвалу: "завршио (сам) демократију код Шарића"... Било би добро, а вјерујем да ће баш тако и бити, да ускоро видимо и чујемо како се политички противници (нпр. у скупштини или неком још прометнијем мјесту) часте оцјенама типа: "Ви, колега, као да сте из Шарићеве књиге побјегли".

Иронија нас је одржала, њојзи хвала".

Душко М. Петровић

Следи текст који је публикован у "Српском вестнику" 1918. године. У тексту је јасно да је Душко М. Петровић, који је тада био члан Српске народне странке, изразио подобар мисаоникски и склонистички став према којем је у тој епохи довољно било да се људи изјаве да су српски, да се имају српска привилегија и да се не користи чужд језик, да се не користи чужда мапа и да се не користи чужди календар. Ово је уједно и склонистички став који је у тој епохи био углавном заједнички за све српске народне странке, али и за српске конзервативне партије, па и за српске консервативне групе у земљама бивше Аустроугарске. У тој епохи је било уједно и склонистички став да се користи српски језик, да се користи српски календар и да се користи српска мапа, али и склонистички став да се користи чужд језик, да се користи чужда мапа и да се користи чужд календар. Ово је уједно и склонистички став који је у тој епохи био углавном заједнички за све српске народне странке, али и за српске конзервативне партије, па и за српске консервативне групе у земљама бивше Аустроугарске.